BILJANA STANOJEVIĆ
ČETIRI PESME

KINESKI ZMAJ

Značajno se i dugo ulepšava pred ogledalom,
premišlja,
pažljivo odabira mašne za svoj rep.

U prigušenom uglu sobe uporno ćuti i
sabira strepnju u izdržaj i volju životnog ostvarenja.

Zar je cenjen prelomljen skelet u smehu livade šarenog karnevala?

Samo da se ne zbuni,
ne zgrči,
i ne sapne svoja krila da najednom i zanavek razveje
mogućnost ostvarenja žudnje, smisla, savršenstva!

NEVIDLJIVI SAGOVORNIK PSIHOZE

Odnekuda iz paralelnog postojanja mig punog meseca
i poziv toplog vetra
nabasaju na lutajućeg Iliju tramvajem kroz Beograd.

On tada nepomućeno sluti uzbudljivu vožnju
i živ razgovor.

Ostali isceđeni i napaćeni saputnici svakodnevice
nemo i ravnodušno gledaju svoja posla.

Ali on, Ilija!
energično oblikuje rukama značenje reči
i strasno prede,
prede, prede...

FEBRUAR

Uveliko je majsko drveće zeleno i gusto,
ali za čabar kiše nikako dovoljno da namuzu.

Jutra se još uvek u jezi nevoljno bude.
Po kontejnerima mjauču mačke kao neuhranjene bebe.

Nabreklim dugim glistama po rastočenim trotoarima
neko na rep sudbinski petom staje.

DEVOJČE SAMUJE

Tanka jela ka visinama neba;
je l' zavejana plaštanica bela
u zaboravu pre mnogo leta;
ćuti li studeno prostranstvo plavo;
hoće li u pohode dolini snežnoj
čistinom nemom da ostavi trag;
u zabranu sunce da probudi;
da živa voda zažubori;
da zamirišu cvetovi nade;
da zaigraju vile šumarice;
čipku u smehu da izvezu;
jer dolaze lovci na Đurđevdan;
jelenu rogove da sapnu;
iz oka krvca da kapne;
čelo da orosi Jelino;
srce da Jelino zagreje;
da zatreperi duša u Jele;
glas njen vazduh da prolomi;
vaseljenu u krila da prepne;
niz vetar da se razatka;
sviraču pesmu da zaceli?